

JAROMÍR ZELENKA – LET VÁŽKY

Pod okny mlha, nad ní luna / mlčenlivá a tiše plná, / ještě není čas na přízraky, / zatím svět plní samoznaky.

JAROMÍR TYPLT – LADISLAV SVOBODA

Co je to za jev? Je to dokonalá průhlednost, v níž se propadáme až do kosmické nedozírnosti, nebo je to neprorazitelný povrchový kryt, u něhož se náš pohled pokaždé zastaví?

XAVIER GALMICHE – SEDM

Dvojníci pro mě nejsou strašákem, spíše jemnou posedlostí.

VERONIKA TUCKEROVÁ – MARKETA GOETZ-STANKIEWICZ († 2022)

Její návštěvy jsem v dospívajícím věku uprostřed všeobjímající šedi tzv. normalizace vnímala spíš jako záblesk neskutečného světa za oceánem.

DUŇA SLAVÍKOVÁ – OLAF HANEL († 2022)

Na rozhledně Blaníku i na jiných místech této hory hrál Sen noci svatojanské rytířům do ouška, aby je animoval k probuzení a záchraně vlasti.

VÁCLAV SOKOL – ATELIÉRY

Říkám, že jdu k sobě, když jdu do svého pokoje. A když tam jsem, jsem u sebe.

Z MALÝCH NAKLADATELSTVÍ – TRIÁDA

To, že čtenáři naše knihy kupují, pokládáme však za výraz náklonnosti a za udržování přátelských vztahů.

MILAN BOBYSUD – DENÍK-HAIKU

Vážně přestal jsem / činit, co zvyky konat / káží. Čísi lest.

ALEXANDRE KOYRÉ – ÚVAHY O LŽI

Nikdy se nelhalo tolik jako nyní. Ani tak nestydatě, systematicky a vytrvale.

JOSEF KOCOUREK – POD KUMBURKEM

Jsou tři hodiny ráno. Hraje se poslední tanec.

MARTIN POKORNÝ – PETR REZEK († 2022)

Citovaná pasáž není plochým odsouzením provozu, je upozorněním na rozdíl mezi provozem a duchovní aktivitou: rozdíl, který nevztýčuje nepřekonatelnou bariéru, avšak nelze jej – má-li se duch uchovat – setřít.